

17441

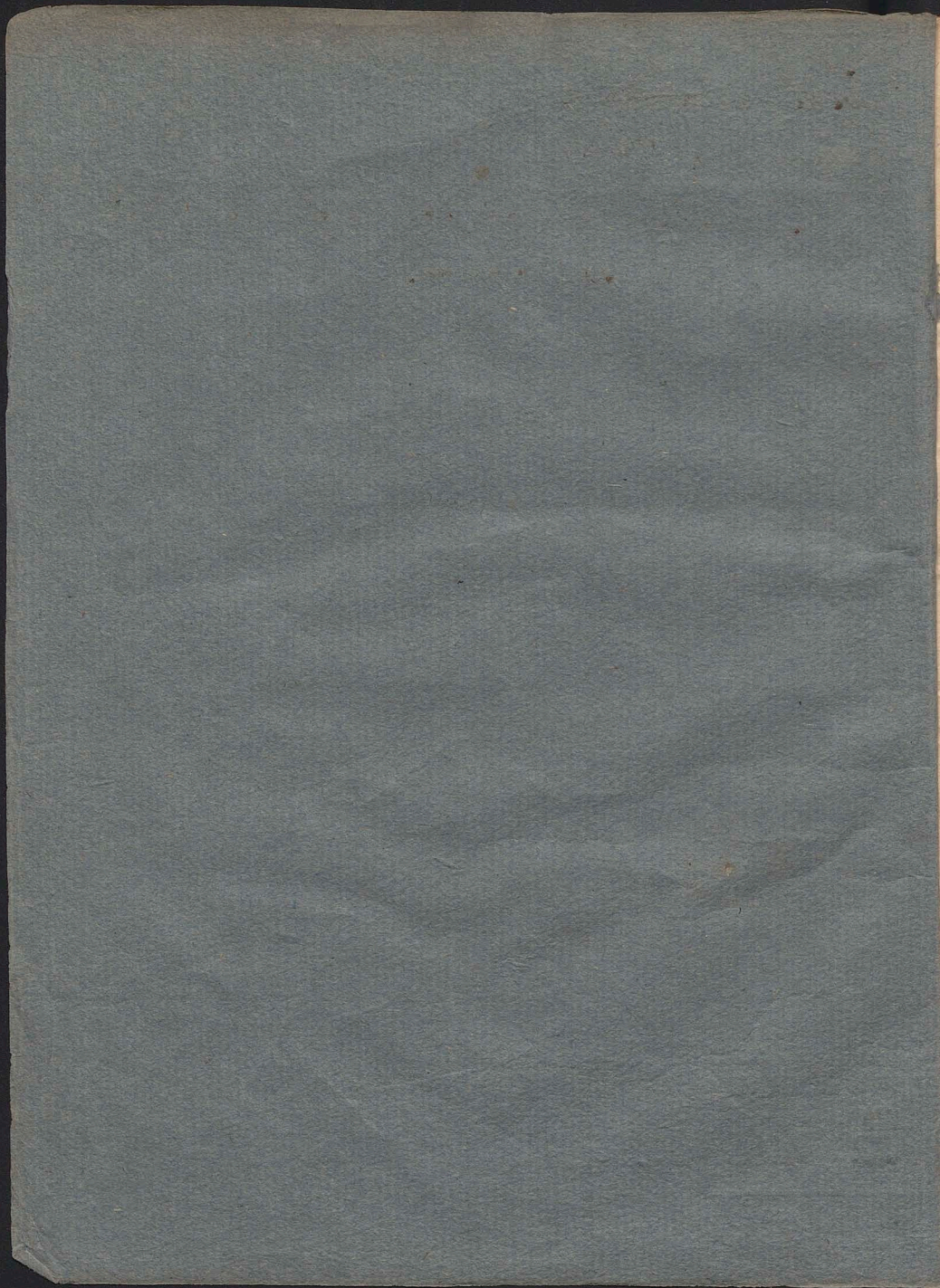
I Mag. St. Dr. P

*Simnoxenia honoris et meritis — Martini
Gilewski oblata.*

PANEG. et VITAE

Polon. 4.

№. 249.

TIMNOXENIA HONORI ET MERITIS.

Admodum Reuerendi & Clarissimi

D. MARTINI GILEWSKI,
*Decani S. Floriani, Sanctæ Sedis Apostolicæ Pro-
tonotarij, &c. &c. eius festiuitatis Die*

Q V O

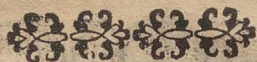
Pro loco inter S. Theologiæ Doctores in Celebri
Academia Cracouiensi obtinendo, Publicam
Disputationem habuit, ab alumnis
eiusdem,

Oblata.

Anno Domini, M. DC. XXVIII.

C R A C O V I Æ,
In Officina Typographica Francisci Cæsarij, 1628.

D. Bernardus super Cantica Serm: 30.

Sapientia est Deus & vult amar-
ri non solùm dulciter; sed & sa-
pienter: alioquin facillimè zelo
tuo spiritus illudet erroris, si sci-
entiam negligas. Non enim habet
callidus hostis machinamentum
efficacius ad tollendam de corde
dilectionem, quam si efficere
possit, vt in ea incautè, & non
cum ratione ambuletur.

1744 I

Adm. Reueren: & Clarissimo Domino

MARTINO GILEWSKI,
Decano S. Floriani, Sanctæ Sedis

Apostolicæ Protonotario, &c. &c. Patrono
ac Benefactori, S. & O. F.

Fhilarati hac festiuitate, quã
nobis dies hodiernus, pridem
iam bonis omnibus exoptatã,
attulit, Patrone & Benefactor
noster colendissime, afferi-
mus eos lapides, in quibus virtutes tuas re-
lucere animaduertimus. Mos is est vetus &
cõmunis omnibus gētibus, vt quotiescunq;
alicuius lætitiæ apparatus instauratur, qui
aliquo modo ad eam pertinent, afferant,
quicquid ad eius splendorem augendum
pertinere arbitrantur. Tapetas alij Attali-
cos, Phrygio labore alij textas vestes, peri-
stromata belluata, picta, sculpta, texta, cæ-
lata quicquid fortunarum ratio permittit,
alacres congerunt. Quibus verò tenuior

conditio res tam pretiosas denegavit flo-
rem, ramum, herbam, communes diuitias
largiuntur. Nos ad huius festiuitatis ampli-
tudinem lapillos allatos esse voluimus non
de nostro: sed de virtutū tuarum gazophyla-
cio depromptos. Tui sunt proprij, siue vt Sa-
cerdotis, siue vt Doctoris; & Sacerdotes
gemmæ sunt in templis, & Doctores in
Academijs. Quocirca sereno vultu accipe
hoc quod tuum est, & merito tibi debetur.
Nos interim Deum Opt:Max: precibus assi-
duis venerabimur, vt Admodum Reueren-
dam & Clarissimam Dominationem Vestra
Patronum ac Benefactorem nostrum co-
lendissimū quàm diutissimè florere faciat.

Suo & Commilitonum nomine,

IOANNES IEDLINSKI

DIACONVS.

ALE

ALEXANDER RADOSZKOWSKI

Presbyter Pruthenus.

Iaspidem.

Accipe gemmarum, Benefactor, Iaspida, lumen,
Qui prior in digitis, vult radiare tuis.
Non quem Chalcidicâ perhibent regione creari,
Aut quem progenerant Thermodoontis aqua:
Sed quem Memnonijs Hyperion gignit in oris,
Et roseo pingit flamma nitore iubar.
Qui naturâ hominis præfert, non arte figuram:
Sub pedibus cuius Dipsas anhelat atrox.
Mirandus, qui cen paleas euentilat hostes,
Exq̃ illis victor lata trophea refert.
Sit licet vt Brontes vultuue minace Procustes,
Vt Steropes pugnax, vt Phlegyasq̃ ferox:
Haud tamen illius faciem sufferre valeret,
Quam veluti fulmen turba scelestâ tremit.
Sic tu virtutum quoniam munimine fultus,
Tartareo quoduis mergis in amne scelus:
Iaspidis es meritò rutilanti lumine dignus,
Nam rutilum pectus Iaspidis instar habes.

IOANNES IEDLINSKI

Diaconus,

Sapphirum.

S Apphiri species auri fulgore coruscans,
Proxima deposcit Iaspidis esse Comes.
Nobilis, & fuluo lapis est preciosor auros
Quem putet, & magnum, Regia palma, decus.
Maxima vis illi, rapit ad Caelestia mentes,
Et sancita Dei, deliciofa facit.
Quisquis eum presert inuicto robore pollet,
Viribus & nullis succubuisse potest.
Tu pariter quoniam sincero corde Tonantem,
Et verè affectu feruidiore colis.
Nec metuis quamuis Acherusia monstra furentes,
Exagitent imò de phlegethonte minas.
Sapphiri meritò Capias vir magnè virorem,
Sapphiri quoniam, lumen & ipse refers.
Sapphirus Craci, Sapphirus in Vrbe Quirini,
Sapphiri fies splendor in Vrbe Dei.

ALBER.

ALBERTVS KOZLOWSKI

Diaconus.

Carchedonium.

HIs Carchedonia, iungat se gloria, gemma,
Non quam dat Thebe, vel Nasamonis ager:
Historici sed quam Diuino rore creari
Testantur: quando Cynthia plena nitet.
Qua modò Berilli faciem pralustris adumbrat,
Et modò splendores fert Hyacinthe tuos.
Corporibus retrice fugat hic symptomata bilis,
Inq̄ domos stygias mente phrenesin agit.
Intus scintillant, per amano lumine, stelle
Celesti, ut quid sit, lemmate notificent.
Et tua diuino mens nectare plena GILEWSKI,
Et Themidos Sacra nobilitata bonis.
Ægra non aliter pellit leucomata mentis,
Et docet haud dubie propperitatis iter.
Ergo tuo hæc etiam debetur gemma decori,
Cum sis presidium perfugiumq̄ bonis.

ALBERTVS SEVERIENSIS

Subdiaconus,

Smaragdum.

P Sittaceas inter vernans pulcherrima gemmas,
Quæ recreet sensus, prima Smaragdus erit.
Gramina grata quidem genialibus edita pratis,
Grata verecundis lilia mista rosis,
Grata per Ideos Serpilla virentia colles,
Grata per Hybleos thymbra virescit agros:
Non tamen Ismarijs certauerit vlla Smaragdus,
Ni veller neuos prodere stulta suos.
Hanc ego nature genio plaudente poloq̃,
Annumero gemmis magne Patrone tuis.
Vt vireas semper veluti viret alma Smaragdus,
Floridior semper, floridiorq̃ tuis.

IOANNES ZAREMBA,

Sardonychen.

M Artigenum quondam ornamen praelustre
propagis,

Apporto articulis, magne patrone, tuis.

Oderis insano quos ventilat aura tumore,

Quæis ciet elatum, fastus ad astra caput.

Hæc quoq; turgentem conuellit viuida fastum,

Pectora & Hercules simplicitatis amat.

Et si forte cui indomiti præcordia motus,

Exagitant, motus dissipat illa feros.

Quippe bonos taminat malefana superbia mores,

Atq; ingrata Deo quelibet acta facit.

At quibus ingenium, fastum ventosq; perosum,

Præscriptum seruans, à ratione modum.

Multiplices edunt secundo germine fructus,

Et præstant patriæ commoda mille sua.

Ergo age Sardonychen quæ se tibi dedier optat,

Regificum gazis iunge monile tuis:

Vt quo te magis atq; magis demittere pergis,

Hoc magis, inde tui, surgat honoris, apex.

A N D R E A S L V B I E S K I

Pruthenus,

Sardium.

Sardius addatur, quam vel diademata Regum,
Percupiant summum, vertici inesse decus.
Roboris infracti signum est, & agalma vigoris,
Toxiceam membris tollere gnara luem.
Strix licet inficiat, magico cantamine mentes,
Misceat & ravidâ dira venena manu.
Thessalicos quamvis ritus, herbasq; nocentes
Hauriat, & Stygio pocla nefanda lacu.
Sardius euincit, curas & ridet inanes,
Omnibus atq; ex his certa trophæa refert.
Hunc merito Vir magne tuis adiunge Smaragdis,
Iugiter & nobis Sardius esse velis.
Leticia recrea mentes; sortemq; Clientum,
Nubibus obscuris, ne patiare regi.
Et quem virtutum fecere ornamina solem,
Perpetuus nobis sol radiare velis.

THOMAS CVDNICKI

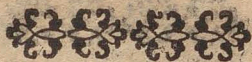
Beryllum.

Quid mage cōueniens quàm si Beryllon ad istos,
Addamus modò, quos proxima turba, dedit.
Tu nihil inuisum magis, inter monstra malorum,
Esse putas quàm que corda stupore tepent.
Noxia torpentes generant Emphismata somni,
Mille caros secum, mille pericla ferunt.
Hic quoq; torpores lapis execratur inertes,
Vls Thulen rhonchos, vls Garamantas agit.
Hinc Vegentones procul & procul Endymiones,
Et quoscunq; alios otia pigra tenent.
Herculeo contra quos indulgere labori
Sentit, eis fidus percipit esse comes.
Quam bene conuenient tua mens inimica veterno,
Et qui dispellit somnia feda lapis.
Este procul segnes, procul hinc absistite trunci,
Nos vos ferre potest Sardonychata manus.

CHRISTOPHORVS XILANDER,
Topazium.

EN quoq; sydereo radiosa Topazius igne,
Condalio gestit Fautor inesse tuo.
Hic lapis ut perhibent ingentia saxa perequat,
De quo formari vel simulachra queant.
Arsinoes statuam miratur fama per orbem,
Cui par nil Phebi vidit utrumq; iubar.
Res miranda quidem: verum vna Topazius illam
Edidit, Arsinoes qua dedit effigiem.
Huic etenim, ut celebres faceret, Philadelphus, honores
Dum super Ægypti sceptrateneret agris.
Quatuor vlnarum peregrino ex orbe Topazon,
Aduexit de qua sustulit illud opus.
Non refero quantum morbis medeatur acutis,
Non quorum cerebro luna nocere solet.
Mentibus & morbos si sacra scientia tollit,
Pneumatis & sacri corda vigore beat.
Non magis conueniet stellata Topazius vlli,
Quam tibi, qui culmen, dogmatos huius habes.
Ex hac perpetuum statuet tibi fama Colossum,
Arsinoes longè qui superabit opus.

ALBERTVS WORKOWSKI,

Chrysoptasum.

Chrysoptasus laudum series quem magna coronat,

Se quoq; auer gemmis insinuare tuis.

Es Candoris amans tenebras fucosq; perosus,

Penorūq; nigram Graiugenumq; fidem.

Hic quoq; flammiuomo splendet radiantior auro,

Et iubar in facie, solis ad instar habet.

Occultum sinit esse nihil, nihil obtegit umbra,

Quod non luminibus, detegat ille suis.

Cimmerias quamuis mediā cum nocte tenebras,

Et licet ad noctem nubila mille voces.

Nil facies clausum, furuo nil tegmine septum,

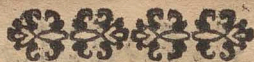
Chrysoptasus radiis detegit omne suis.

Ergo huius studio gemmae capiaris oportet,

Et placido oramus pectore suscipias.

Dignus Iaspidibus dignus viridante Smaragdo,

Dignus Chrysoptasi cui famuletur honos.

STANISLAUS KOSZVCKI,

Amethistum.

I Vnge tuos pralustrè micans Amethiste colores,
Et trifidum leui corpore funde iubar.
Cui melius toto poteris donarier Orbe,
Quam quem tecum idem consociavit honor?
Lumina tu potis es triplici recreare colore:
Hunc decoris triplex, undiq; cingit apex.
Tres Charites toto, regnare feruntur in Orbes
Illius ast omnes, continet una domus.
Tres Sophiæ partes, sapientum dicta frequentant:
Nulla harum illius, præterit ingenium.
Quod si tu insanos tollis de pectore motus:
Motibus insanis, nil magis ipse fugit.
Et si tu, insectis procul arces toxica, membris,
Ille infra Antipodas, toxica mentis agit.
Quin etiam si fers queuis prosperrima tecum,
Quis magis obsecro prospera cuncta meret?
Huc age die lapis queuis faustissima coge,
Nature simili te assimilare stude.

ALBERTVS IVNKOWSKI,

Hyacinthum.

FLoris nomen habes caelesti lumine florens,
Florenti te alacrem iunge sodalitio.
Iam socij cōeunt alacres sub tecta GILEWSKI,
Qui pariter cultu versicolore nitent,
Tu quoq; dexter adi penetralia festa Patroni,
Et tibi deuinctam perge beare domum.
Floridus es totus, totum te gratia pingit,
Florum: iure lapis florens esse potes.
Hic quoq; virtutum vernant in pectore flores,
Hic quoq; Musarum florea ferta virent.
Hac Heliconis aque flexu se diuite voluunt,
Hac fons Pegaseus grata fluenta vehit.
Non hic abiectus cecis latitabis in umbris,
Non erugo tuas rodet iniqua genas.
Splendorem domus ista colit lucemq; serenam,
Maximus hic etiam tu quoq; splendor eris.

PETRVS VOLBRAMENSIS,
Opalum.

VLtimus è Sociis non vltima munera porto,
Non auget precium diminuitq; locus.
Est Opalus gemmas precio qui præterit omnes,
Et genus in radiis omne coloris habet.
Et quidquid tribuit gemmis natura colorum,
Hos Opalus cunctos vnica gemma refert.
Puniceum viridem niueum minioq; rubentem,
Et quis vere nouo cunq; superbit humus.
Hic merito æternam debet sibi figere sedem,
Hic quoq; virtutum flosculus omnis adest.
Hic habitant omnes iunctis consensibus artes,
Hic antiqua fides, hic decus omne viget.
Ergo loco lucere isto lapis inchyte perge,
In te omnis color est, hic decus omne manet.

BIBLIOTH. UNIV.

JAGELLONICAE

XI. 1001. 08.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0019553

